БРЮССЕЛЬ
(Прості фрески)

I
Зеленаво й малиново
У непевнім світлі лампи
За вікном все знову й знову
Мерехтять пригорки й рампи,

День сумирний на ущербі,
Вже на заході — червінька,
Де-не-де в безверхім верб'ї
Щось замислено цвірінька,

В надвечір'ї золотому,
Що журливо догасає,
Передосінь мою втому
Колосково колисає,

II
Ах, алея ця,
Мабуть, без кінця,
А вгорі — блакить!
Гарно, бачить Бог,
Нам було б удвох
Тут з тобою жить.

Он якісь пани,
Все чепуруни,
До палацу йдуть.
Як я заздрю їм,
Тим панам старим —
Добре ними буть!

Білий сон колон,
А за ними он
Захід весь в огні
Й поля тихий сум...
Ах, таку б красу
Та тобі й мені!